

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0171/2008

7.5.2008

ДОКЛАД

относно последващите действия във връзка с Парижката декларация от 2005 г. за ефективността на помощите (2008/2048(INI))

Комисия по развитие

Докладчик: Johan Van Hecke

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	16
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	18

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно последващите действия във връзка с Парижката декларация от 2005 г. за ефективността на помощите
(2008/2048(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 177 от Договора за ЕО,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент, озаглавено „Кодекс за поведение на ЕС относно разделението на труда в областта на политиката за развитие“ (COM(2007)0072),
- като взе предвид своята резолюция от 23 май 2007 г. относно помощта на ЕС за търговия¹,
- като взе предвид своята резолюция от 28 септември 2006 г. за повече и по-добро сътрудничество: пакет ефективност на помощите на ЕС през 2006 г.²,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Помощта на ЕС: повече, по-добри и по-бързи резултати“ (COM(2006)0087),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент, озаглавено „Увеличаване на въздействието от помощта на ЕС: обща рамка за изготвяне на стратегически документи за страните и съвместна многогодишна програма“ (COM(2006)0088),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент, озаглавено „Финансиране за развитие и ефективност на помощта - предизвикателствата във връзка с увеличаване на помощта на ЕС 2006-2010 г.“ (COM(2006)0085),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент, озаглавено „Ускоряване на напредъка за постигане на Целите на хилядолетието за развитие – финансиране за развитие и ефективност на помощите“ (COM(2005)0133),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета, до Европейския парламент и до Европейския икономически и социален комитет, озаглавено „Последователност на политиката за развитие - ускоряване на напредъка към постигане на Целите на хилядолетието за развитие“ (COM(2005)0134),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и до Европейския парламент, озаглавено „Превръщане на консенсуса от Монтерей в практика: приносът на Европейския съюз“ (COM (2004)0150),

¹ Приети текстове, P6_TA(2007)0203.

² Приети текстове, P6_TA(2006)0382.

- като взе предвид съвместната декларация на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, на Европейския парламент и на Комисията, относно политиката за развитие на Европейския съюз: „Европейският консенсус“ (Европейският консенсус за развитие), подписана на 20 декември 2005 г.¹,
 - като взе предвид Римската декларация за хармонизация, приета на 25 февруари 2003 г. след Форума на високо равнище относно хармонизацията в Рим, и Парижката декларация за ефективността на помощите (Парижка декларация), приета на 2 март 2005 г. след Форума на високо равнище за хармонизиране и съгласуване за ефективност на помощите в Париж (Парижки форум на високо равнище),
 - като взе предвид Резолюция A/RES/55/2 на Общото събрание на Обединените нации (ООН) относно Декларацията на хилядолетието на ООН,
 - като взе предвид консенсуса от Монтерей, приет на Международната конференция на ООН за финансиране на развитието, проведена на 21-22 март 2002 г.,
 - като взе предвид основните заключения и препоръки на Комитета за подпомагане на развитието (КПР) към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) от партньорската проверка на Европейската общност за 2007 г.,
 - като взе предвид основните заключения на проучването от 2007 г., озаглавено „Ефективност на помощта на ЕС“ и поръчано от неговата комисия по развитие,
 - като взе предвид доклада на ООН за 2007 г. относно Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР),
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по развитие (A6-0171/2008),
- A. като има предвид, че сегашната съсредоточеност върху ефективността на помощите е довела до заключението, че помощите за развитие не отговарят на очакванията в резултат на недостатъчната координация между донорите и наличието на прекалено много проекти и програми с различни процедури,
- Б. като има предвид, че тази ситуация на недостатъчни усилия води до ниски нива на собствен принос, по-неефективни програми и големи затруднения за развиващите се страни, създадени от изискванията на донорите, разделение между т. нар. „любимци“ и „сираци“ и пренебрегване на ключови сектори като здравеопазване, образование и програми, които включват въпросите за равенството между половете,
- В. като има предвид, че ЕС осигурява повече от половината от официалната помощ за

¹ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

- развитие (ОПР) в света, че може да се превърне в най-ефективният донор и че следователно следва да поеме ролята на лидер на международната сцена за насърчаване на реформите, необходими за по-голяма ефикасност на помощта,
- Г. като има предвид, че ръководната цел на политиката за развитие на ЕС е премахването на бедността, в контекста на новата структура на помощите, насочена към постигането на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР),
- Д. като има предвид, че икономическото и социалното развитие, заедно с опазването на околната среда, са зависещи един от друг елементи, които вървят ръка за ръка с устойчивото развитие, в рамките на което се вписват нашите усилия за подобряване качеството на живот за всички, както е записано в параграф 36 от Пекинската декларация, приета на 15 септември 1995 г. на Четвъртата световна конференция за жените в Пекин,
- Е. като има предвид, че опазването на околната среда е издигнато на преден план сред приоритетите на ЕС и че следователно Комисията трябва да вземе предвид тази цел за всички политики, които води по отношение на развиващите се страни,
- Ж. като има предвид, че Комисията иска да бъде поддръжник на задачите, свързани с ефективността на помощите, по отношение на които тя има две тясно обвързани цели: i) да изпълни Парижката декларация и да подобри качеството на собствените си програми за подпомагане, и ii) да помогне на държавите-членки да изпълнят Парижката декларация и да подобрят ефективността си по отношение на помощите,
- З. като има предвид, че последните данни на ОИСР показват, че общо помощта от ЕС е намаляла значително през 2007 г.,
- И. като има предвид, че ангажиментите на ЕС да предоставя повече и по-добри помощи следва да включват увеличаване на помощите до 0,56 % Официална помощ за развитие (ОПР)/Брутен национален доход (БНД) до 2010 г., разработване на нови, по-предсказуеми и по-малко променливи механизми на помощите, заедно с насърчаване на по-добра координация и допълняемост, като се работи за съвместна многогодишна програма, основана на плановете и системите на страните-партньори, по-нататъшно необвързване на помощта и реформа на техническата помощ, за да се отговори на националните приоритети, като има предвид, че между 2006 и 2007 г. дялът на европейския БНД, посветен на ОПР е намалял за първи път от 2000 г. и е минал от 0,41 % на 0,38 % и че следователно ЕС трябва да удвои своите усилия за постигане на поставената цел в рамките на ЦХР, а именно – през 2015 г. 0,7 % от европейския БНД да бъдат посветени на ОПР,
- Й. като има предвид, че член 180 от Договора за ЕО, подкрепен от член 188 Г от Договора от Лисабон, изисква „политиката на Съюза в областта на сътрудничеството за развитие и политиката на държавите-членки да се допълват и подсилват взаимно“, като е необходимо държавите-членки и Съюзът да се стремят към засилена координация на донорите и по-добро разпределяне на задачите, което ще допринесе за по-голяма ефективност на помощите;

- К. като има предвид, че съществува риск амбициозните цели на Европейския консенсус за развитие, включително другите политически цели като миграцията и търговията, да намалят съсредоточеността върху развитието и да подкопаят консенсуса, постигнат в международните задачи, свързани с помощите за намаляване на бедността, като резултат от липсата на съгласуваност между различните политики на ЕС, и като напомня в тази връзка параграф 35 от Европейския консенсус за развитие, съгласно който „е важно политиките, които не са свързани с развитието, да подпомагат усилията на развиващите се страни за осъществяване на ЦХР“;
- Л. като има предвид, че изтичането на мозъци е довело до критичен недостиг на здравни работници и друг квалифициран персонал от ключово значение в развиващите се страни, което от своя страна често възпрепятства ефективното осигуряване на помощ на място,
- М. като има предвид, че системата за помощите все повече се усложнява, което е видно от рязкото нарастване на броя на каналите за помощ, разпокъсването на притоците от помощи, нарастващото целево разпределяне на помощта, все по-засиленото участие на нововъзникващите икономики в тяхното сътрудничество с развиващите се страни, като се стига до разпокъсване на помощта и припокриване на дейностите на донорите на глобално, национално или секторно равнище,
- Н. като има предвид, че през следващите години едно от предизвикателствата за институциите ще бъде как най-добре да се интегрират 12-те нови държави-членки на ЕС като нововъзникнали донори, тъй като някои от тези донори смятат, че е трудно да се следват насоките за стандарти за развитие на сътрудничеството в системата за помощи, поддържани от КПП към ОИСР,
- О. като има предвид, че тази ситуация би могла да бъде пречка за ефективното обезпечаване на помощта,
- П. като има предвид, че сегашната система за разпределяне на помощите доста често не оправдава очакванията, като за много бедни страни и области с критично значение като например здравеопазване, образование, социално сближаване и равенство между половете, се отпускат малки помощи,
- Р. като има предвид, че ЕС се е посветил на решаването на въпроса за „осиротелите“ или пренебрегнати държави и сектори в контекста на посочения по-горе Кодекс за поведение на ЕС относно разделението на труда в политиката за развитие, като започва да преглежда отпуснатите суми в ситуации на нестабилност,
- С. като има предвид, че Парламента, чрез механизма за проверка на Инструмента за развитие на сътрудничеството, установен с Регламент (ЕО) № 1905/2006¹ (Регламент ИРС), и отделните държави-членки са изразили загриженост, че първоначалната цел за премахване на бедността не винаги е отразена при практическото предоставяне на помощта,

¹ Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за създаване на финансов инструмент за развитие на сътрудничеството (ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 41).

- Т. като има предвид, че много от проучванията са показали, че ефективното отчитане на използването на помощта, осъществявано с гражданско участие, е един от основните показатели за ефективността на помощта, но че по отношение на помощите все още липсва прозрачност и откритост, като има предвид, че тази липса на прозрачност затруднява достъпа до информация на правителствата, местните органи и гражданското общество в държавите бенефициенти, както и че в този смисъл тя представлява значителна пречка пред по-доброто усвояване на помощта,
- У. като има предвид, че помощта често се изразходва според собствените приоритети и програми на донорите, без да се полагат достатъчно усилия, за да се спазва и следва националното планиране и приоритетите за развитие или националната бюджетна времева рамка, което затруднява много получателите на помощта при изготвянето на ефективен бюджет или планирането напред и затруднява парламентите, гражданското общество и останалите заинтересовани страни при контрола на притоците и ефективността на помощите,
- Ф. като има предвид, че използването на системите на държавите е ключов компонент за ефективността на помощите и се смята за важно средство за увеличаване на собствения принос на страните-партньори за разработването и осъществяването на политиката; като има предвид, че поради това използването на системите на държавите се очаква да засили националните стратегии за развитие на страните-партньори, както и рамките за изпълнение,
- Х. като има предвид, че съгласно неотдавнашно проучване относно мониторинга на Парижката декларация от ОИСР, липсата на продиктувана от търсенето техническа помощ е основен проблем за правителствата на развиващите се страни, тъй като голяма част от техническата помощ продължава да бъде ограничена и твърде скъпа и често е неефективна за изграждането на местния капацитет, както е установено в член 31 от Регламента ИРС,
- Ц. като има предвид, че ролята на националните парламенти е от първостепенно значение за повишаване на осведомеността и насърчаването на реформата на структурата на помощта, т. е. чрез дебата и одобряването на рамките за развитие и бюджетите, разпределяне на средствата на свързаните с бедността сектори, насърчаване на разпределянето на задачите и търсене на отговорност от правителствата за изпълнението на целите на Парижката декларация,
- Ч. като има предвид, че местните органи са ключов участник в политиките за развитие, доколкото техните експертни познания и запознатостта им с нуждите на местно равнище им позволяват ежедневно да дават израз на очакванията на населението и да запълват пропастта, която го разделя от държавата,
- Ш. като има предвид, че гражданското общество играе съществена роля, както като партньор в политическия диалог относно ефективността и определянето на приоритетите на помощите, така и като „пазител“ при контрола на държавните разходи,
- Щ. като има предвид, че ИРС предвижда не повече от 15 % от тематичната кредитна

линия в полза на неправителствените действащи лица и местните органи да бъдат посветени на последните, и че това положително развитие, насочено към засилена ефективност на помощите, би следвало да се съпровожда от по-често прибегване към децентрализирано сътрудничество от страна на държавите-членки,

- Ю. като има предвид, че ЕС трябва да гарантира, че задачите, свързани с ефективността на помощите, определени на Третия форум на високо равнище относно ефективността на помощите, който ще се проведе през септември 2008 г. в Акра, са съсредоточени върху намаляване – и в дългосрочен план премахване – на бедността,
- Я. като има предвид, че както подобряването на качеството на помощите, така и увеличаването на тяхното количество, са от първостепенно значение за постигането на ЦХР и че ефективността на помощите не може да бъде претекст за неизпълнение на ангажиментите, поети от държавите-членки съгласно поченатия по-горе консенсус от Монтерей,
- АА. като има предвид, че Европейският консенсус за развитие признава равенството между половете като цел сама по себе си и ангажира ЕС да засили подхода си по отношение на равенството между половете в сътрудничеството си за развитие, и че съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Равенство между половете и участие на жените в политическия и икономическия живот при сътрудничеството за развитие“ (СОМ(2007)0100) задължава донорите от ЕС да гарантират ефективното изпълнение на стратегиите и практиките, които водят до действителни резултати по отношение на жените,
- АБ. като има предвид, че установяването на мира на местно, национално, регионално и световно равнище е възможно и е неделимо от напредъка на жените, тъй като те са изключително важен двигател не само за семейния живот и образованието на децата, но също така и за обществените инициативи, разрешаването на конфликти и насърчаването на устойчивия мир на всички равнища, както се посочва в параграф 18 от посочената по-горе Пекинска декларация,
1. призовава държавите-членки и Комисията заедно да направят всичко възможно, за да гарантират, че в ЕС съществува единодушие, да съгласуват предоставянето на помощите с приоритетите на страните-партньори и да направят усилията си по-съгласувани, прозрачни, предсказуеми и като цяло ефективни;
 2. подчертава, че Комисията ще трябва да поддържа целостта на задачите, свързани с развитието, и неотклонно да се съсредоточава върху крайната цел за премахване на бедността, както и да подчертава ефективното прилагане на приоритетните политики, което включва неотклонно да се съсредоточава върху резултатите;
 3. подчертава, че увеличението на цените на суровините изигра основна роля за настъпването на настоящата хранителна криза по света, която криза застрашава да зачеркне всички предприети усилия за засилване ефективността на помощите, и изисква от Комисията и от всички държави-членки да подкрепят всяка мярка, която може да допринесе за стабилизиране на цените на суровините за развиващите се

страни;

4. призовава Комисията да оказва помощ за интегрирането на новите членове във все по-координираните международни подходи към политиката за развитие и предоставянето на помощите с подходящите механизми, да работи съвместно с новите държави-членки за определяне на начина, по който ще постигнат договорените на Парижкия форум на високо равнище допълнителни цели на ЕС по отношение на ефективността на помощите, както и да проучва възможността оттук нататък за евентуални съвместни програмни дейности; напомня в тази връзка, че новите държави-членки са поели ангажимент да постигнат до 2010 г. целта от 0,17 % от БНД за ОПР, а до 2015 г. – 0,33 %, като техните предстоящи вноски трябва да засилят ролята на ЕС в областта на сътрудничеството за развитие;
5. признава ключовата роля на демократичния собствен принос и парламентарния надзор в развиващите се страни за гарантирането на ефективността на помощите, необходимостта ЕС да предостави на парламентите на развиващите се страни ресурси и подкрепа за развитието на капацитет с цел да се гарантира, че тези държави имат достатъчен капацитет за осъществяване на контрол и надзор на бюджета на техните правителства; признава и важноста на факта, че по-доброто отчитане на резултатите пред Европейския парламент, гражданското общество и държавите-членки може да допринесе за изграждането на доверие в програмите на Общността, да повиши отчетността и да позволи по-стратегически форми на надзор; в тази връзка призовава Комисията да предложи нов показател за наблюдение на парламентарния контрол;
6. призовава Комисията и държавите-членки съвместно да определят показателите за отчитане на резултатите, адаптирани спрямо показателите на ЦХР, по-специално във връзка с бюджетното подпомагане, така че националните парламенти, местните органи и местното гражданско общество, както и Европейският парламент, да могат да проследяват резултатите от участието на ЕС;
7. призовава Комисията и държавите-членки да гарантират, че политиките на ЕС и структурата на помощите поддържат принципа от Парижката декларация за насочено към резултатите управление, по-конкретно с цел постигане на резултати по отношение на ЦРХ, които е най-малко вероятно да бъдат изпълнени според доклада на ООН за 2007 г. относно Целите на хилядолетието за развитие, например по отношение на петата ЦРХ;
8. изисква от Комисията да изготви регистър на всички финансови инструменти, които е отпуснала в областта на доброто управление, без значение дали става дума за средства от Европейския фонд за развитие (ЕФР), ИРС, Стратегията ЕС-Африка или парите, предоставени на африканските правителства за целите на доброто управление, така че да се проверят тяхната съгласуваност и доброто управление на средствата;
9. изисква от Комисията и държавите-членки да подкрепят създаването и прилагането на новаторски механизми за финансиране, предназначени значително да допринесат за постигането на ЦХР в предвидените срокове; подчертава, че тези допълнителни средства не могат да заменят вече поетите ангажименти по

отношение на ОПР;

10. подкрепя решението на Комисията да използва бюджетната подкрепа във все по-голяма степен, но същевременно насърчава Комисията да проучи допълнително предизвикателствата на този начин за оказване на помощ;
11. призовава държавите-членки и националните им парламенти да насърчават задачите, свързани с разделението на труда, най-вече както е установено в Кодекса за поведение относно разделението на труда и да съставят годни за изпълнение планове относно начина, по който възнамеряват да ги приложат с оглед усъвършенстване на работата по европейската помощ, като същевременно гарантират, че тази програма се ръководи от страните-партньори, а не само от донорите;
12. подчертава, че разделението на труда следва да бъде ръководено от държавите, да се основава на принципите на Парижката декларация, да бъде насочено към постигането на резултати и да води до достатъчно финансиране на всички сектори във всяка страна-партньор;
13. подкрепя преразглеждането и разширяването на инициативата „донорски атлас“ с оглед насърчаване на по-последователен междудържавен политически диалог сред европейските донори;
14. напомня, че поради корупция се отклоняват средства, предназначени за развитието, а това я прави основно препятствие за по-голямата ефективност на помощите; призовава Комисията да подобрява наблюдението на разпределянето на помощите за развитието и да насърчава бенефициентите на помощите да ратифицират и прилагат стриктно международните и регионалните споразумения, приложими в тази област;
15. призовава Комисията да осигури по-голяма отчетност, както и прозрачност на системите за обществен финансов мениджмънт на държавите, когато съществува гаранция, че помощите ще бъдат използвани по предназначенията цели, за да се засилят едновременно собственият принос и намаляването на бедността;
16. изисква от Комисията и от Съвета да вземат конкретни мерки за борба с корупцията, по-специално като окажат подкрепа за инициативи на гражданското общество, предназначени за гарантиране на прозрачност при използването на предоставените от ЕС помощи, и като призоват всички държави-членки и страни-партньори да ратифицират Конвенцията на ООН срещу корупцията от 2003 г.;
17. подкрепя ролята на Комисията за координиране на сътрудничеството за развитие между държавите-членки на централно и на местно равнище и подчертава допълнителния принос на Комисията при поемането на водеща роля в политическия диалог между ЕС и страните-партньори на основата на общите ценности на ЕС като например утвърждаването на правата на човека и насърчаването на равенството между половете;
18. призовава Комисията да продължи да опростява процедурите, включително

процесите на доставка на помощите, да продължи да децентрализира отговорността и да осигурява на делегациите достатъчен капацитет (в смисъл персонал и умения), както и по целесъобразност да контролира или оказва влияние по отношение на процедурата по определяне и одобрение на тематичните и регионални бюджетни редове, за да изпълнят отговорностите си; подчертава важността да се предостави достатъчно развоен капацитет на бъдещата Европейската служба за външна дейност;

19. призовава също така от Комисията да насърчи редовните контакти и общата работа на своите делегации с гражданското общество и местните органи, така че по-добре да се вземат предвид нуждите и приоритетите на страните-партньори, като по този начин се благоприятства по-доброто усвояване на помощите, което е и основната цел на Парижката декларация;
20. подчертава необходимостта да се подобрят насоките и методологията за мониторинг на Парижката декларация с цел да се подобри колективното разбиране на програмата, установена от Парижкия форум на високо равнище и да се осигури непрекъснато събиране на информация относно показателите в основните държави, получаващи помощи; подчертава необходимостта да се гарантира, че държавите-донори изпълняват обещанията си за предоставяне на помощи и призовава държавите-членки на ЕС да предоставят по-добър достъп до своите съответни данни, за да се подпомогне повишаването на прозрачността и отчетността при изготвянето на доклади относно помощите; следователно подчертава нуждата от прилагане на точни показатели за междинна оценка, като резултатите позволят коригирането и/или засилването на необходимите действия за постигане на поставените за 2010 г. цели;
21. подчертава необходимостта да се разработи средносрочен план за мониторинг, за да се преразгледа напредъка и да се насърчат ориентирани към действие мерки, които да засилят доверието в мониторинга на национално равнище, да се постигне съгласуване между усилията на мониторинга на национално и международно равнище и да се намали потенциалното дублиране на усилията при мониторинга на ангажиментите по Парижката декларация, поети от ЕС;
22. призовава Комисията да направи още по-ясни определенията относно разпределянето по сектори на ОПР, така че да се подобри съгласуваността на резултатите и да се намалят транзакционните разходи при управлението на данните на Комисията и на държавите-членки на национално равнище; призовава Комисията да гарантира, че няма разширяване на дефинициите за ОПР с цел включване на елементи, които не са част от помощите, като например разходите за военни цели;
23. призовава Комисията и държавите-членки, съгласно ангажимента, поет на световната среща на върха за социалното развитие, проведена в Копенхаген на 5-12 март 1995 г., да се съобразят с искането на организациите на гражданското общество поне 20 % от помощите за развитие да бъдат посветени на подобряването на основните обществени услуги като образование, здравеопазване, достъп до вода и санитарна инфраструктура;

24. призовава членовете на КПП към ОИСР – компетентният в тази област орган – да изготвят възможно най-бързо определение на сътрудничеството за развитие, което да е в състояние да доведе до окончателно прекратяване на отклоняването на помощите за цели, които нямат никаква връзка с развитието, тъй като отклоняването на средства е възможно единствено поради настоящото изключително широко официално определение на помощта за развитие;
25. призовава Комисията и държавите-членки напълно да освободят помощта си, по-специално техническата помощ, помощите под формата на хранителни продукти и помощта за транспорта на хранителни продукти, в съответствие с препоръката на КПП към ОИСР от 2001 г. за страните, които отговарят на условията за ЕФР, и с член 31 от Регламента ИРС;
26. призовава Комисията и държавите-членки поетапно да премахнат ограниченията, свързани с политиката – особено ограниченията, характерни за икономическата политика, да подкрепят общото разбиране по отношение на ключови приоритети и да използват влиянието си, за да убедят Световната банка и Международния валутен фонд (МВФ) да подкрепят същата позиция; отправя специално искане стратегията „помощ за търговия“ да бъде в полза на всички развиващи се страни, а не само на далите съгласие за по-голяма либерализация на своите пазари, особено в рамките на споразуменията за икономическо сътрудничество;
27. подчертава необходимостта международните финансови институции и държавите-донори да правят публично достъпни условията за предоставяне на помощите за развитие, така че да може да се упражни същински демократичен контрол от страна на парламентите, местните органи и гражданското общество;
28. потвърждава, че „демократичният собствен принос“ работи и в двете посоки и насърчава легитимността на икономическите ограничения в интерес на данкоплатците на държавите-членки, така както е заявено чрез приоритетите на техните правителства;
29. подчертава нуждата помощите да се разпределят съгласно собствените приоритети и програми на партньорите и да се съобразяват с националните приоритети за планиране и развитие или с националната бюджетна времева рамка;
30. подчертава, че една по-добра координация между Комисията и държавите-членки следва да реши проблема със страните и секторите, които са били пренебрегнати, и подчертава значението на осъвременената и преработена версия на донорския атлас;
31. подчертава особената необходимост от подобряване на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) в областта на здравеопазването по отношение на ситуации на нестабилност и необходимостта ГД „Хуманитарна помощ“ към Комисията и ГД „Развитие“ да координират работата си по време на фазата на предоставяне на хуманитарна помощ, фазата на преход и фазата на развитие (връзка между помощ, възстановяване и развитие), както например е заявено в Европейския консенсус относно хуманитарната помощ;

32. подчертава необходимостта от задълбочаване на консултациите на Комисията с партньори от гражданското общество на централно и местно равнище чрез по-добре структурирани срещи по въпросите на политиката, стратегическото програмиране и ефективността на помощите, включително изискванията за покани за представяне на предложения, процедурите за плащане, финансовия контрол върху проектите, осъществяването на наблюдение и процесите на извършване на оценка; призовава правителствата-донори и правителствата-партньори да осигурят пълно и съдържателно участие на гражданското общество и местните органи при планирането, изпълнението, осъществяването на наблюдение и оценка на бюджетите и програмите за развитие и да подпомагат обстоятелствата, необходими за изпълнението на техните роли;
33. подчертава, че участието на жени и женски движения във формулирането и осъществяването на политика и програми, в изпълнението, осъществяването на наблюдение и оценката следва да се възприемат като неразделна част от осигуряването на истински принос, като се има предвид диспропорционалното въздействие на бедността върху жените;
34. подчертава необходимостта да се включват местните органи, както на държавите-членки, така и на партньорите от ЕС, в процеса на постигане на целите на Парижката декларация, по-специално при всички етапи на изготвяне, прилагане и оценка на политиките за развитие;
35. напомня определящата роля, която могат да играят членовете на различните диаспори за подобряване ефективността на европейските помощи, и призовава поради това Комисията и държавите-членки да ги включат в по-голяма степен в изготвянето и прилагането на европейските програми за развитие; подчертава, че включването на чужденци или на лица с чужд произход в партньорствата между ЕС и съответните страни на произход съставлява мощен двигател за интеграцията;
36. счита, че увеличаването на прозрачността на информацията относно притоците на хуманитарна помощ е от съществено значение за по-ефективното използване на помощите и подобряване на взаимната отчетност, както и за гарантирането на навременно достигане до обществеността на изчерпателна информация относно всички предоставени, разпределени и изплатени помощи, включително публикуването на надеждни програми по страни за ангажименти за предоставяне на помощи и за разходи за помощи; че е налице автоматично, навременно и проактивно разгласяване от страна на държавите-членки и на партньорите на всички документи, свързани с планирането, изпълнението и оценката на стратегиите и проектите за предоставяне на помощи; и че това разгласяване следва да включва оповестяването на информация, която позволява на обществеността да участва във вземането на решения, при това на езици и под форми, подходящи за всички заинтересовани страни;
37. призовава Комисията и държавите-членки да постигнат напредък в тази област, като подкрепят установяването на счетоводни стандарти по отношение на изискванията относно предоставяната информация за външно подпомагане и като работят заедно с граждански организации, националните парламенти, местните

органи и международни организации за установяването на добри практики за вписване на притоците помощ в националните бюджети;

38. призовава настоятелно Комисията и държавите-членки да приведат помощите си в съответствие със системите на държавите, като използват обща и секторна бюджетна подкрепа, която следва да се основава на план за сериозно намаляване на бедността, който засилва вътрешната отчетност и който е свързан с взаимния ангажимент за намаляване на бедността и за постигане на ЦХР, както и да се основава на спазването на правата на човека и засилването и подобряването на наблюдението, финансовото управление и отчетността;
39. подчертава необходимостта от увеличаващо се и предвидимо финансиране от страна на Комисията и държавите-членки под формата на многогодишни ангажименти за предоставяне на помощи (за 3 или повече години), които са основани на ясни и прозрачни критерии и на резултатите от усилията за премахване на бедността, включително специфичните резултати по сектори, съгласувани със страните-партньори, и осъществяването на тези ангажименти по график и по прозрачен начин, така че да се даде възможност за инвестиции в осигуряването на човешки ресурси, които са жизненоважни за подобряването на ефективността на помощите; приветства инициативите за сключване на договори по ЦХР с оглед осигуряването на по-предвидима форма на бюджетна подкрепа в дългосрочен план; въпреки това настоява, че в това се включва сериозен ангажимент от страна на страните-партньори за постигане на ЦХР и че е необходимо осъществяването на постоянно наблюдение с особено внимание върху резултатите; приветства договорите, отнасящи се до ЦХР, като един от вариантите за повишаване на предвидимостта на помощите;
40. отбелязва, че в повечето развиващи се страни, повечето от целите, поставени в рамките на ЦХР, няма да бъдат постигнати до 2015 г.; и призовава настоятелно държавите-членки да подготвят годишни програми за изпълнение на дадените обещания;
41. признава значението на определянето на целите по такъв начин, че постепенно да се постигне положение, при което 100 % от техническата подкрепа да бъде продиктувана от търсенето и съгласувана с националните стратегии на партньорите;
42. подчертава, че техническата помощ, подготвена съобразно нуждите, изразени от държавите-бенефициенти и организациите на гражданското общество, а не според приоритетите на държавите-донори, следва да позволи едновременно увеличаване на капацитета на партньорите на ЕС и усвояването на местно равнище;
43. отбелязва, че реформата по отношение на помощите е само една от стъпките, които ЕС трябва да предприеме, като заедно с това да направи така, че неговите политики в областта на търговията, сигурността, миграцията, земеделието, рибното стопанство, енергетиката, околната среда, промените в климата и др. да са съгласувани с целите за развитие, за да бъдат в полза на развиващите се страни и да насърчат справедлива международна финансова и търговска система в подкрепа на развитието; напомня в тази връзка параграф 35 от Европейския консенсус за

развитие, съгласно който „е важно политиките, които не засягат развитието, да подкрепят полаганите от развиващите се страни усилия за осъществяване на ЦХР“;

44. напомня ангажиментите, поети от държавите, подписали Парижката декларация, за довеждане до успешен край на стратегическите оценки на околната среда на секторно и национално равнище; призовава в тази връзка Комисията да се придържа към тази цел, така че да оцени въздействието на своите политики, по-специално във връзка с промените в климата, опустиняването и биоразнообразието в развиващите се страни;
45. подчертава, че работата във връзка с ефективността на помощта трябва да се съпътства от по-добра осведоменост на гражданите на държавите-донори относно целите, условията за прилагане и получателите на помощите за развитие.
46. припомня, че Европейският консенсус за развитие признава равнопоставеността на половете като самостоятелна цел и съответно тя следва да бъде ключова област – предмет на обсъждане в контекста на ефективността на помощите;
47. признава, че програмите, които се отнасят до количеството и качеството на помощите са неразривно свързани и че с оглед постигането на целите за ефективност на помощите трябва да има траен ангажимент към съществуващите цели по отношение на количеството, така както са договорени от всички държави-членки на ЕС; в този смисъл призовава настоятелно Комисията и държавите-членки да препотвърдят ангажимента си за постигане на общата цел за ОПР от 0,56 % от БВД през 2010 г. и 0,7 % през 2015 г. по отношение на увеличаването на помощите и да създадат амбициозни многогодишни програми за измерване на постепенното увеличаване на бюджетите за помощи;
48. подчертава колко е важно да се обръща сериозно внимание на равнопоставеността на половете на всеки етап от изготвянето на програми, тяхното изпълнение, осъществяването на наблюдение и извършването на оценка;
49. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, Комитета за подпомагане на развитието към ОИСР и националните парламенти на държавите-членки.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

The concept of aid effectiveness has acquired growing importance in international discussions, so much that we could speak of and 'international aid effectiveness agenda'. This agenda, established by the Paris Declaration in 2005 draws attention to the big picture, to ensure that the ultimate objectives of the aid system as a whole are being met; that the international aid system remains true to its primary purpose, that is, fight against poverty; and that all parties concerned have a framework for enquiring into broad lessons of good practice and establishing a consensus on how aid could be improved.

What is more interesting is that the Paris Declaration goes further by establishing specific commitments intended to promote enhanced aid effectiveness, based on international negotiations and dialogue, mutual accountability, and a set of indicators for tracking progress.

In September 2008, ministers from all countries, heads of development agencies and civil society organisations from around the world will gather in Accra for the Third High-Level Forum (HLF) on Aid Effectiveness (2-4 September). Their common objective is to help developing countries and marginalised people in their fight against poverty by making aid more transparent, accountable and results-oriented. This is, by no means, the end of the aid effectiveness agenda. On the contrary, it sets the goals to be attained in the post-Monterrey financing of aid scenario, therefore the European efforts on this subject should be considered beyond Accra.

Expectations are that the Forum will agree on an Accra Action Agenda identifying concrete steps to accelerate the implementation of the Paris Declaration. A first round of monitoring conducted in 2006 suggests that important efforts are still needed if we are to achieve the commitments agreed in the Paris Declaration and realise the full potential for improving development effectiveness at the country level.

As the central thrust of discussions in the Accra HLF will be the implementation of the Paris Declaration, it is thus important that the European Union, and especially the European Parliament, consider how its own work will contribute to this implementation process and how the aid effectiveness principles embedded in the Paris Declaration have contributed, so far, to deliver more and better aid. Therefore, the aim of this report is to establish a common position of the European Parliament on the run up for the Accra HLF which could be of valuable use in the aid effectiveness debate among the European development actors.

Principles such as the need to respect and promote local ownership, to align with partner-driven priorities, to make use of local systems, to harmonize donor efforts, to focus on results and to hold partners mutually accountable, are clearly relevant to a wide range of development actors and activities, including the EU, who has made major efforts over the last three years to promote scaling up of country-level poverty reduction efforts; more harmonized aid efforts aligned around country priorities; strengthening the institutional apparatus of partner governments, and better coordination of the resources and the efforts delivered by the Commission and the Members States through labour division.

Notwithstanding all the progress made so far, the picture is far from idyllic. A large number

of recent reports confirm that there are still obstacles lying ahead:

1. The cost of uncoordinated aid is very high. There are too many actors with competing objectives, especially in the poorest and most aid-dependent countries, leading to high transaction costs.
2. There is still slow progress in untying of aid and technical co-operation is still too much donor-driven.
3. Good headquarters policies are not always matched by in-country practices.
4. There is a need to strengthen country ownership. Mainly a partner responsibility, donors can assist by capacity development and alignment on country programmes and systems.
5. A lot of work needs to be done in managing for results. Mutual accountability, a key concept in the Paris Agenda, calls for performance assessment frameworks and improved incentive systems in both partner and donor countries.

As the world's leading aid donor, the EU has a key role to play as the central pillar of the international aid architecture. It must ensure that its own aid is spent effectively, and show leadership in the international arena by promoting much-needed reforms to aid practices, so that aid can play an effective role in the fight against global poverty. Also in that sense, it can promote policy dialogue with emerging donors such as China or India and private aid philanthropists to become part of the aid effectiveness debate.

The EU has made efforts to comply with the new Aid agenda through its new proposal of MDG's an increased budget support, the improvement of country systems and the predictability of EC aid. It is also putting forward the concept of division of labour and managements for results, which it hopes would gain the support of European member states and ensure a progressive and consolidated European voice in Accra. All this progress has been most welcomed, but should be followed by concrete actions at field level and accompanied by the decisive steps in favour of democratic ownership, accountability and better aid quality outlined in this report.

The recommendations included in this report cover a wide range of key areas such as the increase, predictability and coordination of EU's aid; the alignment with partner countries' plans and systems; the untying of aid and the reform of Technical Assistance.

In 2005, the European Union committed itself to radically improve the impact of its development cooperation through initiatives for more aid, delivered faster and more effectively. However, we should not forget that Aid reform is only one of the steps that the EU must take along with making its trade, security, migration, agriculture and other policies coherently work to benefit developing countries and promoting a fair international financial and trade system in favour of development.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	6.5.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 24 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Margrete Auken, Thijs Berman, Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Corina Crețu, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Fernando Fernández Martín, Juan Fraile Cantón, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Filip Kaczmarek, Maria Martens, Gay Mitchell, José Javier Pomés Ruiz, Horst Posdorf, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Anna Záborská
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Ana Maria Gomes, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Renate Weber